

шната форма, каквото го срещаме в България. Той започнал да изучава произхода на всеки житен клас, докато най-после, след усилен издирвания и труд, намѣрил в Хасково два класа, които с увѣреност приел за предци на сегашното жито в България. Той описва точно стѣблото, листата, класа, осилитѣ на това жито, като същевременно изтъква разликата между предцитѣ на нашето жито и сегашното, съ което ние се хранимъ. Той казва, че прадѣдът на нашето жито е бил в диво състояние. Според мене е точно обратно: прадѣдът на нашето жито е бил в питомно състояние, а сегашното е подивѣло. Защо? Защото сегашното е доста издребняло. А всѣко нѣщо, което подивява, постепенно издребнява. Когато крушата подивѣе, издребнява. Когато човѣкъ подивѣе, издребнява. Може да възразите, че слонът, който живѣе толкова години на земята, още не е издребнѣлъ. Да, засега слонът е философът между животнитѣ. Той минава за най-уменъ между тѣхъ. Ако нѣкога подивѣе, и той ще издребнѣе. Едно е важно, че прадѣдът на житото расте и при най-голѣма суша, когато всички сегашни жита изсъхватъ. Щомъ изсъхнатъ другитѣ жита, посадятъ предцитѣ имъ в сухата земя, и тѣ се развиватъ, завързватъ и даватъ плодъ два пѣти по-едъръ и повече отъ сегашното. На какво се дължи издържливостта на това жито? Ако разрѣжемъ напречно зърното на сегашното жито, отвлѣче то е бѣло, съдържа повече нишесте, а прадѣдът му има отвлѣче рогова ципица, която е причина за издържливостта му. Това жито не се изражда и съдържа хранителни вещества два пѣти повече отъ сегашното. Всички зрънца на старото жито сж едкакви по голѣмина. Този ученъ българинъ е намислил да създаде отъ него нова култура жито. Ако това жито се посади в добра почва, то ще даде зърна, едри като дрѣнки. Изобщо, житото се отличава отъ рѣжъта и отъ други нѣкои зърнени храни по това, че само се опрашва, когато за опрашването на другитѣ се изискватъ външни условия. Запримѣръ, ако посадите едно зрънце рѣжъ, отъ него ще изникне стѣбло, което ще израсне, ще цвѣне, но плодъ нѣма да даде, ако наблизе до него нѣма и други стѣбла рѣжъ. Сжщото се отнася и до царевицата. Житото, обаче, може и само да расте и да се развива, защото само се опложда.

И тъй, следъ дългогодишенъ трудъ, най-после този ученъ българинъ намѣрилъ предцитѣ на сегашното жито. Питамъ: вие намѣрихте ли прадѣдото на човѣка? Споредъ